

ПРОТОКОЛ

№ 1432

гр. София, 22.03.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 32 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петър Н. Славчев

при участието на секретаря МАРИЯ АЛ. ХАРИЗАНОВА
и прокурора Р. Ст. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Петър Н. Славчев Частно наказателно дело № 20241100201423 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ОСЪДЕНОТО лице М. П. М., се явява лично, доведен от Затвора – гр. София.

В залата се явява упълномощеният защитник адв. Ю. С., с пълномощно по делото.

За началника на Затвора – град София, редовно призван, се явява инспектор М., с пълномощно от днес.

За СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА се явява прокурор Б..

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице пречки и с оглед становището на страните намери, че ход на делото следва да бъде даден, за което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Съдът сменя самоличността на осъдения.

М. П. М. – роден на **** г. в гр. Монтана, българин, български гражданин, неженен, със средно образование, осъждан - изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в СЦЗ. Постоянен адрес: с. Смоляновци, общ. Монтана, ул. ****, настоящ адрес: гр. София, район „Красно село“, ул. ****, ЕГН *****.

Самоличността се сменя по формуляр за досие със снимка.

СЪДЪТ разяснява правата на осъденото лице в производството.

ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи на съда, прокурора или съдебния секретар. Нямам искания по доказателствата.

АДВ. С.: Нямам искания за отводи на съда, прокурора или съдебния секретар.

ИНСПЕКТОР М.: Нямам искания за отводи на съда, прокурора или съдебния секретар. Представям справка за изтърпяване на наказанието към днешна дата.

Адв. С.: Представям уверение, че осъденият е студент втора година, който е с прекъснати права поради присъда, както и характеристика и заявление за ангажимент, тъй като може да започне работа веднага.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи на съда, прокурора или съдебния секретар. Не се противопоставям на представените доказателства, моля да се приемат.

ИНСПЕКТОР М.: Не възразявам.

АДВ. С.: Да се приеме и приложи справката от затвора.

Съдът намира, че представените доказателства имат отношение към предмета на делото, поради което следва да ги приеме, за което

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА справка от затвора София за изтърпяното наказание към днешна дата 22.03.2024 г., уверение от висше училище по телекомуникация пощи София, №362/06.02.2024 г., характеристика на осъдения от Кметство, с. Смоляновци, Заявяване на ангажимент от управителя на „Л.г.е.с.“ ООД и справка за изтърпяване на наказанието.

При липса на други процесуални искания, съдът счита, че следва да даде ход на съдебното следствие, за което

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА делото чрез прочитане молба, подадена от осъдения М. М. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание лишаване от свобода по НОХД № 3455/2024 г. по описа на СГС - 15 години „лишаване от свобода“,

АДВ. С.: Поддържам молбата. Нямам други искания.

ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Поддържам молбата си. Нямам други искания.

ИНСПЕКТОР М.: Не оспорвам молбата. Нямам искания. Молбата е допустима и основателна.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам молбата. Нямам искания.

С оглед процесуалната позиция на страните и на основание чл. 283 от НПК

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРОЧИТА документите и доказателствените средства налични по делото.

ПРОЧЕТОХА СЕ.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, за което
ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО.

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

ПРОКУРОРЪТ: Софийска градска прокуратура счита, че така депозираната пред вас молба на лишения от свобода М. П. М. е неоснователна по следните съображения. Към момента лишеният от свобода изтърпява една единствена присъда, постановена по НОХД № 3455/2014 г. на СГС, която е потвърдена от Софийски Апелативен съд изцяло и от ВКС през 2019 г. и се касае за извършено тежко умишлено престъпление, а именно опита за убийство, което е извършено по хулигански подбуди, което е утежняващо обстоятелство. Наказанието, което е наложено на лицето е 15 години и това деяние е извършено в съучастие с още две лица. Макар от изготвената официална справка, която приета от вас в съдебното следствие от Началника на Затвора, в действителност да се установява, че към днешна дата лишеният от свобода е изпълнил първата кумулативна предпоставка предвидена в чл. 70, ал. 1, т. 1 от НК, а именно изтърпял е не по-малко от $\frac{1}{2}$ от наложеното наказание 15 години лишаване от свобода и към момента той е изтърпял фактически 7 години 9 месеца и 17 дни, като има един значителен търпим остатък от 5 години 3 месеца и 27 дни, Софийска градска прокуратура намира за недостатъчно убедителна първоначално изготвената оценка на риска спрямо осъдения, която е била със стойностно изражение 21 точки. Доколкото са поставени цифрови показатели, критериите за настоящото правонарушение отношение към правонарушението по никакъв начин не съответстват на данните за извършеното тежко умишлено престъпление, което е опит за убийство по хулигански подбуди. Намирам, че настоящето оценяване на риска от настоящето правонарушение с пет точки от възможните над двадесет се явява изключително несъответстващо спрямо тежестта на извършеното. Съдържащите се в досието на осъдения и в настоящето дело доклади и оценки сочещи снижение на първоначално установената оценка на риска при този установен дефицит в първоначалното определяне изключва формирането на извод за поправяне на осъдения. Намирам, че събраните по делото доказателства чрез източниците по чл. 439а от НПК не позволяват нужния по закон категоричен извод за настъпили по време на изтърпяване на наказанието положителни промени, сочещи настъпила трайна и необратима промяна в поведението на осъдения. Това са критерии съгласно заложените в т. 3 от неизгубилото своето значение Постановление 7/1975 г. на Върховния съд. Данните, съдържащи се в затворническото досие на осъдения сочат, за постъпателно достигната занижена степен на принуда спрямо лишения от свобода в мястото за социална изолация. Затова говорят промяната на режима на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, който от СТРОГ е бил променен на ОБЩ със заповед от 24.03.2022 г. на Началника на Затвора – София. Два месеца по-късно, отново със заповед от 27.06.2022 г. на Началника на Затвора – София, лишеният от свобода е бил прекатегоризиран

в открит тип и преместен в затворническо общежитие „Кремиковци“, където е бил назначен и да упражнява трудова ангажираност работа като „бюфетчия“ в служебен бюфет със заповед от 15.07.2022 г. Началник сектор затворническо общежитие „Кремиковци“. В този смисъл Софийска градска прокуратура намира, че е започнал един добър поправителен процес, който обаче в никакъв случай не може да се приеме за значителен, а по-скоро за проява на положителна тенденция. Видно от последното препланиране на присъдата, което е 10.03.2023 г., намирам, че не е изпълнена предвидената в чл. 157а от ЗИНЗС програма за подготовка за живот на свобода на лишения от свобода. Изложеното до тук ме ангажира, като представител на Софийска градска прокуратура с извода, че не е изпълнена втората кумулативна предпоставка, относно която отново в същия материален член на чл. 70, ал. 1 от НК е въведено изискването за показване на добро поведение на осъдения в степен, позволяващ извод за достигнати реални постижения и заслуги, въпреки наложените му награди и това, че не е наказван. В този смисъл, моля да оставите молбата на лишения от свобода без уважение.

ИНСПЕКТОР М.: Уважаеми господин Председател, както вече отбелязах, подкрепям становището на началника на затвора по отношение на молбата на осъденото лице, че същата е допустима и основателна, т.е. налице са и двете изискуеми от закона предпоставки, а именно, че е изтърпял повече от половената от наложеното наказание, както и достатъчно доказателства за настъпила трайна тенденция за неговото трайно превъзпитаване, като мотивите за това са изложени в становището на началника и придружаващите документи и са еднопосочни в това отношение, като няма да ги преповтарям за процесуална икономия. С оглед на изложеното, началникът на затвора смята, че би следвало да бъде уважена молбата на осъденото лице за условно предсрочно освобождаване и в случай, че бъде постановен такъв съдебен акт, да бъдат наложени пробационни мерки в допустимия от закона срок, съобразно предоставения ви доклад.

АДВ. С.: Уважаеми господин Председател, аз ще ви моля да уважите депозираната молба на М. П. М. чрез мен, за условно предсрочно освобождаване, като в тази връзка моля да приемете, че не са налице и двете кумулативно изискуеми предпоставки за да бъде уважена молбата за условно предсрочно освобождаване, а именно безспорно е, че доверителят ми е изтърпял повече от половината присъдата, която му е наложена в размер на 15 години. На следващо място моля да приемете, че е налице и втората кумулативно изискуема предпоставка, а именно е дал достатъчно доказателства, за това, че се е поправил и е готов да се впише в обществото със един законосъобразен начин на живот с едно желание да работи и да полага трудова дейност, да гледа семейството си, без да има каквито и да е рискове от това да извърши друго престъпление. Във връзка със заявеното от нас искам да обърна внимание на няколко неща. На първо място виждаме от доклада, изготвен от затворническата администрация по отношение на М. М., че същият няма нито едно наказание, нито една грешна стъпка за немалкия

период от време, който е посочен и в днешната актуална справка, откакто е в затвора и няма данни откакто е в предварителния арест с мярка за неотклонение „задържане под стража“ да е извършил каквото и да е нередно. Изключително положителни характеристични данни, които сочат за едно поправило се лице. На следващо място виждаме, че отстрана на затворническата администрация, предвид поведението на М. в местата за „лишаване от свобода“, същият е награждаван многократно, като във връзка с наградите искам само да обърна внимание на факта, че е посочено 5 награди с по 5 денонощия домашен отпуск. Това, че този човек на няколко пъти вече пускан сред обществото и няма абсолютно никакви данни да не е живял по нормален начин през тези дни общо 25 дни, от което е видно, че се е показал, че и извън затвора може да води един законосъобразен начин на живот. На следващо място, така както съм посочил и в молбата си за условно предсрочно освобождаване на Комитета на Министъра на Съвета на Европа и Постановление № 7/27.06.1975 г., че за това дали едно осъдено лице е готово да се впише в обществото, следва да се съди и за отношението му към труда.

Видно от материалите, които са предоставени от затворническото досие от затворническата администрация, както също и то докладите които са изготвени и становището на началника на затвора, че М. не е спирал да работи, откакто е постъпил в затвора и изявява желание да работи и, че не е работил на външни обекти, както по-голяма част от лишените от свобода, които са с общ режим са склонни да работят, защото излизат през деня от затворническото общежитие, а някои и спят извън затворническото общежитие, а тук виждаме човек, който е работил в кухнята, боравил е с финансови средства, с пари и няма нито една причина, по която може да се съди, че този човек има риск да извърши друго престъпление и е готов да е освободен условно предсрочно и да се приеме, че не се е поправил след този престой в затвора. На следващо място, обръщам внимание, че преди доста време първоначалният режим от строг е заменен с общ. Ясно ни е на всички, че лишените от свобода с общ режим се местят в затворническото общежитие от открит тип, което е към СЦЗ „Казичене“, а тук виждаме, че М. М., така както пише и в доклада, е изявил желание и в доклада пише, че със заповед на началника на затвора същият е оставен в затворническото общежитие в Кремиковци, за да работи там, от затворническото досие се вижда, че по негово желание този човек с променен режим от строг на общ е останал за затворническо общежитие, което е със закрит тип. Не е пожелал да отиде на по-лесното и по-приятното и с по-свободен и по-лек режим, където може да излиза и на външен обект. Напротив той с неговото желание и с молбата си е останал да работи в общежитие от закрит тип, което реално продължава да си търпи наказанието при строг режим. Това говори за един човек, който няма никакви претенции да се глези или да иска максимално бързо да мине на по-лекото, а иска да засвидетелства и да покаже в максимална степен, че се е поправил до настоящия момент. Моля да приемете и факта, че въпреки че се сочи, че той не е спирал да работи, откакто е постъпил в затвора, въпреки

това е участвал, намерил е време да се запише в курсове, за които е получил грамота, че ги е завършил, както и за последния курс, който е за умения за мислене и което показва, че вече е готов по начина, по който мисли, да се впише в обществото по един законосъобразен начин. В становището на Началника затвора, както и в плана, който е приложен на присъдата, който е приложен в кориците на делото се сочи, че планът на присъдата е изпълнен в цялост. От тук нататък считам, че с едно такова становище, затворническата администрация сочи, че с М. М. няма какво да се работи повече. Този човек се е поправил, няма дефицитни зони, няма нужда повече от срещи със СДВР-та и със социални работници, за да може да се изчистят дефицитните зони, ако има такива. Оставането му в затвора ще бъде само и единствено загуба на време и харчене на пари на гърба на държавата, нито ще има някакво полезно действие, нито за индивидуална превенция, нито за генерална превенция, нито за нищо няма да има полза оставането му в затвора, съобразно характеристикните данни и доклада и становището на Началника на Затвора и затворническата администрация. На следващо място съгласно разпоредбата на чл. 439а, ал. 3 от НПК не може само размера на неизтърпяната част от присъдата да е причина за отказ от условно предсрочно освобождаване. За резолюцията и постановлението, които цитирах и които съм посочил в молбата си, се сочи, че условно предсрочно освобождаване се сочи, че условно предсрочно освобождаване следва да се дава на лице, което само да е показало, че има положително нагласа, а тука не само, че е показал, а той отдавна е показвал с поведението си, че има положителна нагласа за живота, а и го е затвърдил и има данни за едно трайно поправяне, така както се сочи в документите от затвора и ще цитирам, че той е засвидетелствал поведение извън стандартното, с което да спазва правилата вътре в затвора, но и по изключителен начин е засвидетелствал, че желае да води законосъобразен начин на живот.

Следва да се отчетат и фактите, че има жена, има малолетно дете, за което няма възможност да се грижи. Бил е записал висше образование, видно от документите, които приложихме в днешното съдебно заседание преди да влезе в затвора и е прекъснал, за да си изтърпи присъдата.

Този човек е осъден за една инцидентна проява, не коментирам присъдата и не коментирам факта, че е виновен. Но говорим за човек, който не води престъпен начин на живот и за който няма данни да вършил престъпления, от които да генерира доходи и да издържа семейството си. Говорим за една инцидентна проява пред дискотека, сбиване. Факт е, че му е повдигнато такова обвинение и е признат за виновен. Няма опасност този човек, ако излезе извън рамките на затвора, да има риск да продължи да се занимава с престъпления, за да може да издържа семейството си. Има данни и преди влизането му в затвора, че е работил непрекъснато на няколко работни места и длъжности. Има данни, че е работил непрекъснато в затвора. Неговото желание е в случай, че излезе от затвора веднага да започне работа. Аз не виждам никакви други причини освен, които прокуратурата посочи,

освен тежестта на обвинението, което обстоятелство не е предвидено от закона за условно предсрочно освобождаване, да му се отказва към настоящият момент да се уважи молбата. Прокуратурата посочи, че освен, че е осъден по чл. 116 от НК, то било по хулигански подбуди. Да, това е състава на престъплението, ако не беше по хулигански подбуди, той нямаше да е осъден на 15 години, а щеше да е осъден на 5 години, каквито са масово наказанията за опит за убийство. Не може и към момента повторно да му се утежнява положението - хем с наложеното наказание, хем и сега с отказ за условно предсрочно освобождаване. Ясно е, че тежестта на самото престъпление е фактор, но обръщам внимание на това, което прокуратурата заяви, че риска от рецидив, предвид точките, с които е постъпил още първоначално 21 точки с влизането си в затвора, били малко и ако правилно разбрах, че може още да се сваля от точките за рецидив, които към момента са 15 точки.

Вярвам, че Ви е известно каква е процедурата и какъв е реда в затвора, за да се определят точките от рецидив първоначално и после за да се намалят. Има няколко предпоставки на база, на които се определя риска от рецидив. Това е криминалното минало на осъденото лице, а той няма криминално минало. Има отношение към правонарушението, намалени са му точките там. Една част от риска от рецидив се определя от вида на престъплението, за което е осъден. Той е осъден за най-тежкото престъпление, дадени са му максимален брой точки, това не може да се промени. То е факт. Осъден е по чл. 116 от НК, няма как да приемем след седем години престой в затвора, че не е осъден по 116 от НК и да му се намали риска от рецидив. Според скалата, с която се определя риска от рецидив, той няма на къде да сваля тези точки, тези 15 точки са събрани и съставени от обстоятелствата, които няма как занапред да се променят, не може да се промени миналото и не може да промени факта, че е осъден по 116 от НК и с каквито факти е могло да се промени, той го е демонстрирал и са му намалени точките, които подлежат на намаляване. Заявявам за пореден път, че М. М. се възползвал и е показал по всички възможни начини, които условията в затвора му позволяват да покаже, че се е поправил. Не на последно място, моля да му дадете възможност да започне да се грижи за това малолетно дете, също и да продължи образованието си, така или иначе към момента достатъчно си е съсипал живота. Всеки човек има право на втори шанс и този човек е засвидетелствал, че ще желае да се възползва от този втори шанс и да живее нормално и да бъде полезен за обществото. Той е осъден да изплаща и граждански иск, редно е да работи защото има желание да си изплаща и гражданския иск, за който е осъден, но докато е в затвора и това не може да се случи и оставането му в затвора е вредно дори за пострадалия от това престъпление. Не разбирам становището на прокуратурата, ясно ми е служебно, че има една нагласа за хора, които са осъдени по чл. 115 от НК да не се освобождават условно предсрочно веднага след като придобият право, но тук говорим за изключителен случай за човек, който не виждам какво

може повече да прави в затвора. Моля да приемете, че с освобождаването му условно предсрочно, той не спира изпълнение на наказанието, нямаме възражения и сме съгласни да бъде определена пробационна мярка в максимално предвидения от закона срок и то каквато вие прецените, не само такава каквато се предлага от затворническата администрация, а и каквато съда приеме за необходимост да се изпълнява и да продължава да се работи с него. Изпитателният срок, който ще се определи на остатъка, неизтърпаната част, също има въздействие върху едно осъдено лице и в тази връзка изпълнението на наказанието не приключва. Моля преди заявеното от мен да уважите молбата за условно предсрочно освобождаване, като определите пробационна мярка на М. М., каквато вие прецените и за определите изпитателен срок в размер на неизтърпаното наказание.

ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Напълно се придържам към казаното от защитата ми.

ПРОКУРОРЪТ – реплика: По отношение на утвърдителното заявление, което многократно се заяви пред вас, че лишеният от свобода е трудово ангажиран и това трудово ангажиране е започнало едва ли не от момента на неговото изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, това не е вярно и не кореспондира с доказателствата, които са в досието на лишения от свобода. Действително може и да го пороверите, то се съдържа и в официалната справка от затворническата администрация. Лишаването от свобода е започнало от 14.06.2018 г., зачетен му е предварителен арест от две години един месец и деветнадесет дни. Започнал е да упражнява трудова ангажираност работа на местата на лишаване от свобода от 15.07.2022 г. Изчисленият размер на зачетеното му от наказанието лишаване от свобода работа, който при изчисленията два работни за три дни лишаване от свобода, се изчислява на една година девет месеца и осемнадесет дни. В този смисъл много устройва защитата и лишения от свобода да се тълкува двукратно тази работа, която се полага с двойното зачитане, един път с намаляване на размера на наказанието и втори път като основание за условно предсрочно освобождаване, с което прокуратурата изцяло не се съгласява, пък и има и практика, която е на Върховния съд в тази посока.

Адв. С. – дуплика: На първо място виждаме, че има предварително зачетен арест 2 години 1 месец и 19 дни. Ясно ни е на всички, че в следствия арест не може да работи, колкото и да му се иска. Затова всички, които са били в неговото положение, бързат да бъде приключено досъдебното производство и да бъдат преместени и като се преместят в затвора бързат да влезе присъдата в сила и да започнат да работят. Няма как това, което прокуратурата твърди в момента да отговаря на истината, че злоупотребява с твърдението, че през цялото време е работил. Работил е, когато е имал възможност и то по негово желание. Работил е и преди да влезе в затвора, ще работи и след като излезе от затвора. Вижте доклада, предвид присъдата му по чл. 116 от НК. Като е постъпил вече с влязла в сила присъда е бил в такава група, изолиран, без възможност да напуска групата и килията

с още по-строг режим и охрана, така че не е имал възможност да работи. И в момента, в който му е дадена такава възможност е започнал да работи и в Централния затвор и в „Кревиговци“ и продължава до ден днешен.

На основание чл. 297, ал. 1 от НПК

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ.

ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ: Аз напълно се придържам към казаното от адвоката ми. В затвора напълно осъзнах грешката, която съм допуснал при извършването на това престъпление. Съжалявам, че с това си деяние опетних както моето име, така и на моите близки и семейство. Не минава и ден без да съм съжалил, но не мога да върна времето назад. За в бъдеще съм силно мотивиран по никакъв начин да не прекрочвам закона по никакъв начин, да водя законосъобразен начин на живот, какъвто съм водил и преди това, да съм продуктивен, да съм полезен за семейството си и обществото. Имам жена, с която живея на семейни начала с постоянен адрес в Божурище. Имаме детенце на 7 години. Както те, така и останалите мои близки винаги са ме подкрепяли и знаят, че това е инцидентна грешка, но аз нямам престъпно мислене. Изпуснах първите седем години на сина си, когато трябваше да му бъде модел и да бъде негов герой. Тази година тръгва на училище в първи клас. Молбата ми към вас е да ми дадете възможност да изчистя името си и да докажа, че съм достоен гражданин и баща. Да завърша висшето си образование. Имам работа, която мога да започна веднага. Никога не съм се оправдавал, търпял съм присъдата и съм си взел поука. Моля да ми дадете шанс. Моля да бъде предсрочно освободен от затвора.

След изслушване на страните СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

След съвещание СЪДЪТ намира за установено следното, от фактическа и правна страна:

Производството е по реда на Глава XXXV, Раздел I от НПК и е образувано по молба, депозирана по реда на чл. 437, ал. 2 от НПК от лишения от свобода М. П. М. за неговото условно предсрочно освобождаване от остатъка на наложеното му наказание „лишаване от свобода“.

Настоящата молба е подадена от процесуално легитимирано лице, съгласно чл. 437, ал. 2 от НПК, като разглеждането ѝ е допустимо. Не е налице процесуалната пречка за разглеждане на молбата съгласно чл. 441 от НПК, като съдът не констатира наличие на предходна молба за условно предсрочно освобождаване, подадена в рамките на шест месеца преди настоящата.

Настоящият съдебен състав намери така депозираната молба за неоснователна.

Не се спори по делото, че към днешна дата М. М. е изтърпял повече от половина от наложеното му с присъда №152 от 14.06.2018г. по НОХД № 3455/2014г. по описа на СГС наказание лишаване от свобода за извършено престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 11, във вр. с чл. 115, във вр. с чл. 20, ал. 2

във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК за срок от петнадесет години. Видно е, че към днешна дата М. М. фактически е изтърпял седем години, десет месеца и двадесет и седем дни, от работа е приспаданото времето от една година, десет месеца и шест дни, всичко девет години, девет месеца и три дни и му остават да изтърпи пет години, два месеца и двадесет и седем дни.

В тази насока следва да бъде отбелязано на първо място, че институтът на условното предсрочно освобождаване от остатъка на наложено наказание „лишаване от свобода“ се явява изключение от принципа, че всеки деец следва да изтърпи изцяло наложеното му наказание, като именно в изключителни случаи, когато освен формалното изтичане на половината от наложеното му наказание, деецът е дал доказателства за свето поправяне, които да сочат, че целите на наказанието са изпълнени чрез пребиваването му в пенитенциарното заведение, е възможно същият да бъде условно предсрочно освободен. Изхождайки от данните в затворническото досие на осъдения М. М., тъй като съдът не е пряко ангажиран при изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ и не разполага с непосредствени възприятия от поведението на осъдения, настоящият съдебен състав намери, че са налични данни за позитивно изграждане на личността на М. М..

Законодателят е конкретизирал в разпоредбата на чл. 439а, ал. 2 от НПК, че доказателствата за поправяне на осъдения се установяват от оценката, залегнала в чл. 155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план по изпълнение на присъдата по чл. 156 от ЗИНЗС и от всички други източници на информация за поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието.

В тази връзка и в представения по делото доклад от ИСДВР е отразено, че лишеният от свобода не е нарушавал режимните изисквания и ЗИНЗС.

Видно от затворническото досие осъденият е награждаван многократно, като последните му поощрения са както следва: със Заповед №225/11.05.2022г. с награда „две денонощия домашен отпуск“, със Заповед №426/01.09.2022г. с награда „три денонощия домашен отпуск“, със Заповед №38/23.01.2023г. с награда „пет денонощия домашен отпуск“, със Заповед №168/03.05.2023г. с награда „пет денонощия домашен отпуск“, със Заповед №292/08.09.2023г. с награда „пет денонощия домашен отпуск“ и със Заповед №33/30.01.2024г. с награда „пет денонощия домашен отпуск“ без констатирани нарушения. Не са констатирани нарушения или извършване на общественоопасни деяния при ползването на поощренията извън местата за лишаване от свобода.

Обвиняемият е полагал труд в мястото за лишаване от свобода, като през април 2019г. е назначен за отговорник кухненски бокс. Установени са утвърдени трудови навици, като е ангажиран трудово през целия период в ЗОЗТ Кремиковци от 23.07.2019г., първоначално като помощник бюфетчик на затворнически бюфет, а впоследствие и като бюфетчик на затворнически бюфет. В процеса на работа не е допускал нарушения на трудовата дисциплина. Последно е назначен със заповед от 15.07.2022г. на щат бюфетчик – служебен бюфет, където работи до момента.

В доклада да ИСДВР осъденият е определен като социално интегрирано

лице със създадени устойчиви и стабилни семейни отношения, които са в основата на цялостното му позитивно поведение. Последното се подкрепя от представените характеристики от кмета на с. Смоляновци, според която лишеният от свобода е проявявал грижовност към родителите си, като никога не е нарушавал обществения ред. Според уверение от висше училище по телекомуникации и пощи от 06.02.2024г. осъденият е бил студент в от учебната 2016/2017г. до 2020/2021г., а видно от заявление за ангажимент от управителя на „Л.г.е.с.“ ООД, поето е задължение за назначаването на осъдения на работа в дружеството след освобождаването му от затвора.

Отразено е, че към пенитенциарните служители осъденият се отнася с необходимото уважение. Не са констатирани случаи на агресия в междуличностовите му отношения с други лишени от свобода. Лишеният от свобода не декларира дискриминационни нагласи.

През месец април 2023 г. е завършил успешно специализирана корекционна програма „Умения за мислене“. Получил е грамота от СУ „Св. Иван Рилски“ за принос в мероприятията, свързани с отбелязването на 40 г. от създаване на учебната институция.

Лишеният от свобода М. е постъпил в Затвор София на 14.06.2018г. Преди това в продължение на две години един месец и деветнадесет дни е бил задържан под стража. Преведен е на територията на ЗООТ Казичене съгласно заповед на Началника на затвора №55/27.06.2022г. Съгласно заповед на ГДИН №Л-3129/04.08.2022г. е оставен за доизтърпяване на наложеното му наказание на територията на ЗОЗТ Кремиковци за нуждите на обслужващата дейност. Последното е положителен атестат за личностовите качества на осъдения, както отбелязва защитата, с оглед нагласата му към изпълнението на наложеното му наказание лишаване от свобода и отношението му към труда.

В изготвената оценка на риска са отбелязани положителни тенденции в развитието на лишения от свобода в личен и поведенчески план, като стойността на оценката на риска от рецидив е снижена от първоначалните ниски 21т. на също ниските 15т. Отчетени са положителни промени в следните проблемни зони: отношение към правонарушението – примирил се е с наложеното му наказание с оглед изтърпяната част от него, междуличностни проблеми – през периода на изтърпяване на наказанието не са установени данни за проявени агресивни състояния, а също и относно уменията за мислене – не са констатирани импулсивни прояви в пенитенциарното заведение. Лишеният от свобода се отнася с разбиране към вижданията на другите хора, способен е да разпознава проблемите в достатъчна степен. Рискът от вреди спрямо обществото относно лишения от свобода е сведен от среден до нисък. В условията на охраняема среда е оценен като среден, като прогнозата за поведението на осъдения е в посока на недопускане на рецидив.

Като цяло резултатите от работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата са оценени като положителни при крайна оценка за наличие на достатъчно доказателства за поправяне и превъзпитание на

осъдения. Прието е, че е налице оптимистична прогноза за развитие на личността на осъдения и ресоциализация на основата на личностовите ресурси, с които разполага.

В експертната оценка на актуалното психично и емоционално състояние на лишения от свобода актуалният му психичен статус е определен в норма. Характеристиката му е на лице с добра обща култура, добри социално-комуникативни умения, дисциплинираност и изпълнителност. Предлага се УПО да бъде с пробационен надзор. Същото е становището и на инспектор „Пробация“, а и на началника на затвора.

Последният обобщава, че целите на наложеното наказание, визирани в чл. 36 от НК са изпълнени в своята цялост. Целите и задачите, заложи в плана на присъдата също са изпълнени, прогресивната система е изпълнена докрай, оценките на риска от вреди към обществото е с намалени стойности, а дефицитните зони са преодолени. Отбелязва добрите ресурси за ресоциализация на осъдения.

След като анализира данните за периода на изпълнение на наказанието лишаване от свобода и наличието на повече от двугодишен период от време, в който е изпълнявана мярка за неотклонение задържане под стража, съдът намира възраженията на представителя на обвинението за основателни. Установи се, че две години един месец и деветнадесет дни от фактически изтърпените седем години, десет месеца и двадесет и седем дни спрямо лишения от свобода е изпълнявана мярката за неотклонение задържане под стража. През този период от време на лицето не е въздействано с корекционните средства, предвидени в ЗИНЗС за поправянето и превъзпитаването му, който процес е започнал от началото на изпълнение на наказанието – от 14.06.2018г. Поради изложеното съдът установи недостатъчност на продължителността на корекционната работа с осъдения в мястото за лишаване от свобода, която поставя под съмнение изводите на началника на затвора и ИДПС за завършен процес на поправяне и превъзпитаване на лицето. Макар лишеният от свобода да е имал до момента безукорно поведение в мястото за лишаване от свобода, прогресивната система да е била приведена към своя край с изменение на режима на изпълнение на наказанието, а също и предвид системното поощряване на осъдения според чл. 98, ал. 1, т. 8 от ЗНЗС, както и макар да липсват каквито и да е допуснати дисциплинарни нарушения от страна на осъдения, при формалното наличие на основанията за допускане на УПО, съдът не би могъл да пренебрегне и наличието едновременно с това на относително непродължителен период на въздействие – от около 5 години и десет месеца, върху осъденото лице с възпитателната работа и програмите за въздействие, с оглед срока на наложеното наказание.

Изложеното поставя под съмнение трайността и необратимостта на промените в личността на осъдения, настъпили в резултат на корекционния процес, а също и заключенията за правилност на оценката от редицив и

пълното изпълнение на целите на наложеното наказание. Това дава основание на съда да приеме, че корекционният процес не е завършен в изискуемата си пълнота, на което съответства и неизпълнението целите на наказанието към момента.

С оглед на изложеното, искането за условно предсрочно освобождаване от остатъка на наложеното наказание с присъда №152 от 14.06.2018г. по НОХ дело №3455/2014г. по опис на Софийски градски съд лишаване от свобода по отношение на осъдения М. за срок от 15 години, следва да бъде оставено без уважение.

Воден от горните мотиви СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, Наказателно отделение, XXXII състав на осн. чл. 440, ал. 1 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за УСЛОВНО ПРЕДСРОЧНО ОСВОБОЖДАВАНЕ на М. П. М., роден на **** г. в гр. Монтана, българин, български гражданин, неженен, със средно образование, осъждан - изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в СИЗ, постоянен адрес: с. Смоляновци, общ. Монтана, ул. ****, настоящ адрес: гр. София, район „Красно село“, ул. ****, ЕГН ***** от изтърпяване остатъка от наказанието „лишаване от свобода“ за срок от петнадесет години, наложено с присъда №152 от 14.06.2018г. по НОХ дело №3455/2014г. по опис на Софийски градски съд.

Определението подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок пред Софийски апелативен съд по реда на Глава XXII от НПК.

Съдебното заседание приключи в 11.15 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____